

ДѢЛО

Выходитъ во Львѡвѣ шо Вторника, Четверга и Суботы (крѡмѣ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція Администрація подъ Ч 44 улица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт одной строчки печатной, въ рубр. „Надѣслана“ по 20 кр. а. в. Режамаци неопечатаній вѣльній бѣт порта. Предплату и исераты принимаютъ: У Львѡвѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣднн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкоуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерябасовская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 ва цѣльнй рѡкъ . . . 12 зр. на цѣльнй рѡкъ . . . 12 рубл.
 на пѡвъ року . . . 6 зр. на пѡвъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
 на цѣльнй рѡкъ . . . 16 зр. на цѣльнй рѡкъ . . . 16 рубл.
 на пѡвъ року . . . 8 зр. на пѡвъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣльнй рѡкъ . . . 5 зр. на цѣльнй рѡкъ . . . 5 рубл.
 на пѡвъ року . . . 2-50 на пѡвъ року . . . 2-50 р.
 Для Заграничя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣльнй рѡкъ . . . 15 зр.
 на пѡвъ року . . . 7-50 зр.
 на чверть року . . . 3-75 зр.
 съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ:
 на цѣльнй рѡкъ . . . 19 зр. на цѣльнй рѡкъ . . . 6 зр.
 Поодиноке число коштуе 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня розпочинається другій кварталъ. Просимо о надсыланнѣ предплаты и вырѡваннѣ залеглости.

Нові предплатники „Библиотеки найзнамѣнитѣйшихъ повѣстей“ дѣстануть зачату повѣсть „Князь Серебряный“ бѣт початку.

Руки прочь!

Скоро тѡлько въ рабскѡмъ „миротворнѡмъ“ органѣ о ректора зъ улицъ Коперника появилася звѣстный проектъ, щобы центральнй польскій комитетъ добравъ собѣ „широ-любивыхъ“ людей, сирѣчь креатуръ, и переводивъ выборы такому въ имени Русинѡвъ на перекѡръ рускому комитетови выборчому. — мы заразъ зрозумѣли, шо сей проектъ не киненый оттакъ собѣ, зъ легкой руки якого тамъ вѣчевого експ-езуитогорца а нынѣ майстра въ „Мирѣ“, але шо бѣт добре бувъ обговореный „кимъ-съ“ на одній зъ щоденныхъ конференцій съ п. експ-нотаремъ Савицкимъ, редакторомъ „Dziennik-a Polsk-ogo“ въ характерѣ проводного дрота мѣжъ интенціями ясне-вѣлможныхъ а рабскою готовостею сповняти паньску волю подѣ покрывкою обороны руской церкви...

И мы не помыслили! Коли проектъ „Мира“ выкликавъ якъ пайнергичивѣйшій протестъ и загальне обуренне всѣхъ Русинѡвъ, змѣнено тактику для осягненя той самои цѣли, с. е. до розбитя Русинѡвъ при выборахъ на два таборы черезъ руководство двохъ комитетѡвъ. А въ якій спосѡбъ змѣнено, послухаймо.

Нынѣшний „Dziennik Polski“ (ч. 98) приписотъ ось яку вѣдомѡсть:

„Dowiadujemy się z prawdziwą przyjemnością, że kółko prawdziwych Rusinów, pragnąc dać widomy znak żywotności swojego stronnictwa, nosi się z myślą utworzenia we Lwowie centralnego komitetu przedwyborczego pod przewodnictwem ks. metropolity Sembratowicza i urzędzenia w tym celu we Lwowie zjazdu delegatów ze wszystkich dekanatów. Zamiarowi temu możemy tylko przyklasnąć. Czas już wydrzeć kierownictwo sprawami publicznymi z rąk stronnictwa wrogiego krajowi, religii katolickiej i narodowości ruskiej.“

Мы не оптимисты и занато добре знаемо ѡтносины редакціи „Dziennik-a Polsk-ogo“ до „kółka prawdziwych Rusinów“, щобы мы могли сумнѣватися о вѣродостойности сеп вѣсти. Згадае невидиме „kółko prawdziwych Rusinów“, котрыхъ видимою персоною есть доси лишь одинъ о. ректоръ Бачинскій, справдѣ раде „дати видимый знакъ жизнениости своего сторонництва“ и будь-шо-будь готово сповнити въ нынѣшній хвили и найлощастивѣйшу службу руской справѣ народий. Прецеденсы прецѣпъ бували. Пригадаймо собѣ, якъ передъ двома роками при выборахъ до сойму о. парохъ Болехова, нынѣшний о. ректоръ, выступивъ нѣ зъ сего нѣ зъ того яко кандидатъ руского центрального комитету противъ дра Олександра Огоновского, кандидата руского центрального комитету.

Правду сказати, мы не дуже такъ боимося, щобы „kółko prawdziwych Rusinów“ могло при сихъ выборахъ дати якійсь „видимый знакъ свои жизнениости“. Мы предвиджуемо, шо и теперь такъ буде, якъ было передъ двома роками, — шо коли тѡлько въ границяхъ своего округа выборчого зъявился дръ Ол. Огоновскій, яко видимый кандидатъ руского комитету, его контр-кандидатъ зробився сей часъ — невидимымъ. Страхи на Лахи! Дальше, мы не дуже то боимося и о оущенне того „зъѣзду делегатѡвъ зѡ всѣхъ деканатѡвъ“, котрымъ „Dziennik Pol.“ намъ грозитъ. Противно, мы, а съ нами певно и вся Русь, дуже радѣ були-бы тому, коли-бы мы вже разъ мали случайность во очю побачити тую невидимую армію, котрой доси и „протытѣмъ“ и „фельдшаймъстрѡмъ“ являеся рицарь въ одной и той самѡй особѣ. Цѣкава на всякій спосѡбъ була бы ревія той новои арміи, про котрой многочисленность, рицарску ѡтвагу и вытравѡсть въ зношеню всякого рода странацѡвъ такъ богато пишеся въ „Dziennik-y Polsk-омъ“, „Czas-ѣ“ и „Kurjer-ѣ Poznańsk-омъ“.

Але есть одна сторона рѣчи, котра милохѡтъ каже намъ боитися. Читателѣ нашій ѡтгадають самѣ, шо мы именно маемо на думцѣ. Коли мы Русины-народовцѣ прийшли съ привѣтомъ до нового митрополита, мы сказали ему ангельскими устами дра Омеляна Огоновского: „Хорошѣтъ насъ также бѣт своихъ лжепророковъ!“ Высокопреосвященный въ

своей ѡтповѣди се сказанье поминувъ мовчки, але натомѣсть упередивъ насъ, шо „дороги его а нашѣ часомъ розбѣдутся“. И ось, коли-бы справдѣ — чо не допусти Господи! — мавъ Впр. Сильвестеръ обняти проводъ въ повѣмъ якѡмъ выборѡмъ комитетъ рускомъ, — то першій разъ, и то якъ дуже, прикро дуже розѡйшлись-бы нашѣ дороги... а певно тѡлько черезъ тыхъ „лжепророковъ“, о котрыхъ мы зъ святого обовязку мусли згадати, бо надго поважаемо и достоинства митрополита середъ руского народу и особу дра Сильвестра Сембратовича, шо выдавъ молитовникъ въ рѡднѡмъ языкѣ и бувъ душею при заснованю першого пансіону для дѣвчатъ рускихъ. Тѡлькожъ мы все таки не вѣримо въ можливѡсть, щобы нашъ достойный князь церкви поддался той покусь, котра — ще передъ его интронизаціею — бажаетъ роздѣлити дороги его бѣт дорѡгъ народа руского! „Комусъ“ оно вышло-бы на великій хосенъ, але певно не митрополитови Галицкой Руси!

Тожъ патриотичный обовязокъ нашъ наказуе намъ заразъ на першу вѣсть о якѡмъ повѣмъ комитетѣ рускомъ, до котрого втягуютъ и особу митрополита нашего, поставити свое енергичне veto и всѣмъ рабѡльникамъ и лжепророкамъ кликнути голосне „Руки прочь!“

Отъ п. Дениса Кулачковского.

бувшего посла до рады державной, одержали мы сегодня слѣдующе письмо:

„Прошу о помѣщеніе въ Вашѡй газетѣ слѣдующаго заявленя:

На основѣ розпорядженя Его Высокопревосходительства пана Министра внутрѣшнихъ дѣлъ зъ дня 7. н. ст. цвѣтня 1885 р. ч. 1402 звѣстила В. Президія ц. к. Намѣстництва у Львѡвѣ рескриптомъ зъ дня 14 н. ст. цвѣтня 1885 р. ч. 3432/прев. Вп. Дра Исидора Шараневича, профессора львѡвского университета, шо Его Величество всевысочайшимъ рѣшенемъ зъ дня 1 цвѣтня с. р. благоволило всемилоостивѣйше приволити, прибути на Всевысочайшій Дворъ руской депутаціи зъ Галичины складающей-ся въ профессора университета и сеніора львѡвского Института Ставропигійского Дра Исидора Шараневича, властителя добръ Володислава Федоровича, профессора университета и писателя у Львѡвѣ Д-ра

Омеляна Огоновского, мѣсто-предѣдателя львѡвской палаты торговельной и промышленной Михаила Дымета и послѡвъ рады державной Василя Ковальского и Дениса Кулачковского, въ цѣли вложена у степеней Престола жалобы Русинѡвъ въ Галичинѣ, по причинѣ зарядженои св. римскимъ Престоломъ реформы Василянського Чина черезъ оо. Бзуитѡвъ, и противъ дочасной ѡтдачи, ва призволенемъ державной власти, Василянського монастыря въ Добромили тымъ-же отцямъ.

Повышеу депутацію благоволятъ Его Величество всемилоостивѣйше принять въ четверъ дня 30 н. ст. цвѣтня 1885 передъ полуднемъ.

Въ цѣли принята участи въ той депутаціи выѣсъ я 26 н. ст. цвѣтня с. р. на руки Свѣтлои Президія ц. к. Прокураторіи финансовои у Львѡвѣ прошенне о призволенне на выѣдъ у Вѣднн на 48 годинъ.

Рескриптомъ зъ дня 26 н. ст. цвѣтня 1885 р. ч. 15023 звѣстила менѣ Свѣтла Президія ц. к. Прокураторіи финансовои у Львѡвѣ, шо того мого прошена В. Президія ц. к. кравной Дирекціи финансовои у Львѡвѣ не може предложити съ приклоннымъ внесенемъ, зѡ вглядѡвъ службовыхъ, а то тымъ бѡльше шо по розвязаню рады державной я переставъ бути посломъ, а ватымъ также згасъ и титулъ мого прилучена до депутаціи.

О томъ маю честь звѣстити Поважану руску Публику, выбравшу мене на всенароднѡмъ Вѣчу членомъ депутаціи, щобы избѣгнути ложныхъ толковъ о причинѣ мѡи неприсутности въ той-же депутаціи.

Краковъ дня 16 (28) цвѣтня 1885 р.

Съ высокимъ поважанемъ

Денисъ М. Кулачковскій.

Рухъ выборчій.

Польскій центральный комитетъ выборчій для вѡхѡдной Галичины у Львѡвѣ ѡбвѣвъ въ понедѣлокъ и во второкъ сего тыждня два заѡбдѣня подѣ проводомъ предѣдателя гр. Альфреда Потоцкого. Заѡбдѣня тревали дуже довго. Шо на тыхъ засѣданяхъ ухвалили паны польского центрального комитету, годѣ все знати, бо ухвалы свои держать въ тайнѣ. Звѣотно доси лишь то, шо: 1) зъѣздъ делегатѡвъ зъ краю признанено на день 10 л. мая и 2) розболано вѡзваня до

Абдурраманъ ханъ.

Изъ стоминоки російского переводчика въ Ташкентъ.

(Конецъ).

Вѡшли генералы Абдуррамана; они были въ довгихъ кафтаныхъ а зъ боку у каждого выѡдъ шабля. Однѣ зъ генералѡвъ бувъ бошой.

Зѡгнувшись у двѡе якъ-бы якій невольники подѣходила они однѣ по другѡмъ до генераль-губернатора и охопивши его ѡбѣручъ за руку своими замурзанными руками уставлялись анову мовчки въ кутину комнааты. Предоставляючи босого генерала сказавъ Абдурраманъ: „Генераль (Кауфманъ) зволитъ звиняти сего ѡмѣлого поборника и зачатника мѡго, шо бѣт бошой приходить. Въ битвѣ подѣ Везири бѣт безъ мала шо не остративъ ѡбѣ ноги и не наложивъ головою заслонюючи мѡй похѡдъ назадъ. Его раны ще доси не погоялись.“

Мы ще ѡбѡсла недовго розговорювали, коли генераль-губернаторъ вставъ и мы поѣхали ѡ Абдурраманѡмъ до дому, котрого генераль-губернаторъ до себе на ѡбѣдъ заприсивъ. Абдурраманъ свѣдѣвъ ѡ генераль-губернаторѡмъ въ возѣ позаду а я зъ переду проти нихъ. Горды и сяды въ Ташкентѣ, попри котрѣ мы ѣхали, дуже були сподобались ханови.

„По Джелабадѣ“, казавъ бѣт, „Ташкентъ найкрасше мѡго на свѣтѣ и тутъ пришлось-бы лекше навѣтъ умирата.“

„Чейже есть надѣя“, ѡтповѣвъ генераль

Кауфманъ, „шо ханови не приѣдѣтъ тутъ дожидати смерти“.

Абдурраманъ покивавъ лишь на се головою та зѡтхнувъ глубоко.

За ѡбѡдомъ говорили мы о походахъ Абдуррамана и о его ѡтносилахъ до своего вуйка Ширъ-Альѡго та о его звязи съ афганскимъ Туркестанѡмъ. Мы довѣдались ѡт него, шо бѣт ѡженивоа съ дочкою бега Шибиргана и шо беги другихъ мѣстѣ ему прихильнй а навѣтъ съ нами и спорѡдней.

Познакалось также за ѡбѡдомъ, шо Абдурраманъ знае дуже добре обходитися съ ложкою, ножемъ и вилками, шо дуже рѣдко лучаеѡ у Азіятѡвъ. Каву пили мы на террасѣ. Оттакъ отали мы проходжатаръ по городѣ, позаякъ Абдурраманъ заявивъ, шо дуже любятъ цвѣты. Коли генераль спытавъ его, якъ яка цвѣтка называеся по афгански, бѣт не мѡгъ собѣ пригадати и называвъ еи по пероки. „Дѣотно“, казавъ бѣт, „коли-бы мене генераль спытавъ, якъ яка цвѣтка называеся по индийски, я бѣт скорше мѡгъ сказати. У насъ выховуютъ дѣтей въ гаремахъ и я живѣ ажъ до дванадцатого року мѣжъ индийскими женщинами; индийску мову я таки и лѣпше знаю, якъ афганску“.

Колѣ мы ѡттакъ ѡтлучились ѡт другихъ гостей, сказавъ до мене генераль Кауфманъ:

„Скажѣтъ ему (Абдурраманови), шо царъ зволитъ восласкавѣйше увзглядити мое прошенне и вызначавъ ханови 20.000 рублѣвъ рѡчнои пенѡи а для его брата Ишакъ-хана 1.500 руб

лѣвъ рѡчно. Я бѣт лишь бажавъ, щобы бѣт зменшивъ свою дружину, бо се ѡтповѣдало-бы лѣпше такъ его пенѡи якъ и другимъ обставинамъ“.

Ханъ ѡбѣщавъ се зробити. Мимо того однакожъ державъ бѣт цѣлу дружину ще двѣ недѣлѣ при собѣ. За сей часъ ѡтвѣдувавъ бѣт ген. Кауфмана дуже часто. Але и теперь мы дуже мало говорили о справахъ политичныхъ. Я смѣявоа и жартуючи сказавъ до генераль-губернатора, котрый дуже людяно и вѣвжливо обходивоа съ своимъ урядникомъ, шо бѣт влюбивоа въ хана якъ та задумчавъ дѣвчана.

„Такъ шо-жъ робити“, ѡтказавъ генераль: „ханъ зробивъ на мене дѣйствио дуже прятне враженне, я сего не могу заперечити. Менѣ его сердечно жаль. Чи вы хочъ разъ запримѣтили, щобы бѣт въ розговорахъ зѡ мною хочъ чимъ небудь скомпроментувавоа? Певно, шо нѣ. Онъ мимо волѣ спонукуюе каждого до поважания себе и въ кождѡмъ вызывае гадку, шо бѣт чоловікъ, котрого природа обдарувала не-абы якими здѡбностями и свойствами. Менѣ жаль его, бѣт нещастливый чоловікъ“.

Шо до мене, то я тои самѡн гадки о Абдурраманѣ, шо и генераль ажъ до нынѣшного дня. Коли бѣт нынѣ ѡтдавѡ въ руки Англійцамъ, то я се такъ понимаю, шо бѣт поступае поѡла музульманьской засады, котра каже: нынѣ наше, а завтра боже. Якимъ бѣт нынѣ заявляеѡ може завтра не бути а при томъ ѡтключеѡ на бога.

По якимъ часѣ устроивъ генераль Кауфманъ войсковой маневры, на котрѣ запрошивъ и

Абдуррамана ѡ его генералами. Надѣ рѡкою Саларъ выставлено укрѣпленя и подѣложено подѣ ними мину. По выбуху мины мало войско приступѡмъ брати укрѣпленя. Коли мина мала подѣпалитися, зробивъ генераль Кауфманъ предложенне ханови, щобы бѣт сполучивъ дроты электричної батеріи и пояснивъ ему, шо черезъ сполученне дротѡвъ розоадитъ мина укрѣпленя надѣ рѡкою. Абдурраманъ выковавъ точно, шо ему припоручено и не опустивъ нѣ на хвильку ока зѡ мѡюца, де мала выбухнути мина, шо и заразъ сталося.

„Инъ че тхивъ есть?“ (Шо се есть?) Хикметъ есть! (Диво!) закликавъ бѣт и выбалушивъ очи на генерала.

Генераль попрошивъ мене, щобы я ханови пояснивъ электричну машину; я его познакомивъ ѡ найважнѣйшими тайнами гальванизму и давъ ему апаратъ, котрымъ мѡгъ лѣчитися ѡт ревматизму. При згаданѡмъ експериментѣ устави мы его генералѡвъ въ радѣ, а коли они взяли за руки дали мы першому и послѣдному въ радѣ дроты ѡт электричної батеріи въ руки и пустили досытъ сильный токъ. Зѣ разу подѣвились генералы одинъ на другого и стали усмѣхатися, бо не могли поняти ѡт чо мушкулды дрожать, але коли мы пустили ослѣвѣйшій токъ почали они витисъ, стали ѡтѣт страху кричати: „Ай, ай, таубе, таубе!“ (Ой, ой, простѣтъ, простѣтъ!) Розумѣеѡ, шо мы до волѣ насмѣялиѡвъ зѣ сеи комедіи. Теперь зажадавъ ханъ, щобы я на нѣмъ самѡмъ зробити сеи експериментъ, при

Reptilienfond-омъ и то австрійскимъ а не закордоннымъ, до котораго „Дѣлу“ руки по швамъ! —
 Однакъ же и такой поглядъ на бѣднѣ „Дѣло“ не устояло дово, а поваливъ его — „Dziennik Polski“ въ ч. 97 зъ 29 л. цвѣтна 1885 р. Навѣдши рѣчь до звѣтного раболѣпного прошения „Мира“ подъ адресоу центрального польскаго комитета передвыборочаго, въ котромъ „Миръ“ умоляетъ „новыхъ батьковъ Русю“ о принаятіи колыкохъ rozsciwuch Rusinków въ складъ того жъ комитета, пише „Dz. Pol.“ слѣдующе: „Трудно комитетови польскому взяти „на складъ до себе“ Русинów „Слова“ и „Н. Пролома“, бо они бѣдѣ дадутъ до Петербурга, „by wyrazić szolobitność białemu sarowi“. Drugie zaś stronnictwo „Дѣла“ przestało być samoistnem i przy każdej prawie sposobności idzie ręka w rękę z moskalofilami...“

Отъ и маешь вежу Вавила! Отъ 20—29 л. цвѣтна было наше „Дѣло“ о народноу, явную програму, то сказматичкоу Московоу, то езуитско-ругенскоу консорцію, то знову партизаномъ москалефиловъ! Якъ-бы ще „Czas“ бувъ до того додавъ, що „Дѣлу“ rachnie krew Gonty, а „Przeglad“ почтивъ насъ епитетомъ якахъ-то социалістовъ та даниматрадотовъ въ родѣ краковскаго Малакевича, — отъ чи не гарна китиця „тупоумія“ выйшла бы була зъ тыхъ всѣхъ дотепѣ чи нѣсебѣтницъ?! Однакъ сему вавилонскому хаосу не виноватъ твердй головы редакторовъ самыхъ, а болѣе жаръ необычайный, що пануе въ нашомъ Львовѣ отъ двухъ недѣль мовъ-бы середъ липня. Мозки не функціонуютъ правильно...

ОТОВЗА ДО ДЯКОВЪ.

Честнй Братя!
 Вѣдомо Вамъ уже въ часописей и загальному голосу радѣстнаго, що 23 цвѣтна (5 мая) 1885 въ день св. Великомученика Георгія отбудетъ инсталляція нашаго Архіерея кияр Сильвестра на престолѣ митрополитий. Збъ всѣхъ сторонъ будутъ охото стегатися Русины всякого стану до храму св. Георгія, абы тамъ заявити своему Архіереви глубокое поважаніе.
 И мы честнй Братя, посвѣшамъ збъ всѣхъ сторонъ Руси, чтобы ему заявити наше глубокое поважаніе, свою любовь и преданность. Прото, честнй Братя, въ каждого деканату цѣлоу Русинъ Галицкой выберѣтъ бодѣй одного делегата, заосмотрѣтъ его писемомъ уповномоченнымъ на то торжество и най днѣ въ храмѣ св. Георгія у Львовѣ прилучатся до насъ, чтобы мы яко одно тѣло представились своему Владыцѣ, Митрополитови. Буде то першій разъ, де мы объявимо наше житие свѣтлоу и покажемъ, якъ высоко мы почитаемъ нашихъ Владыкъ, котрй яко кияр церковнй пануютъ надъ нами.
 Просимо при томъ честныхъ Братей нашихъ уважити отпоручикѣвъ, чтобы они въ справѣ статутѣвъ нашаго товариства, котрыхъ начеркъ уже готовый, могли свою гадку отдати, а такъ за спѣльнимъ поровнѣньемъ посредствомъ Вс. Консисторіи мы предлагали-бы ихъ ц. к. Намѣстництву до затвердження.
 Рогатынь 13 (25) цвѣтна 1885.
 Отъ провизоричнаго комитета товариства **Илія Войсевичъ.**

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рухъ передвыборчій.) Цѣла внутрѣшна политика австрійска обмежуєть нынѣ майже лишь выключно на выборы до рады державной. О руху выборчомъ що до нашего краю спеціально подаемо звѣстку въ отдельной рубрицѣ; тутъ потуемо вѣсти о руху выборчомъ зъ другихъ краѣвъ коронныхъ. Въ Чехахъ мають отбутиися выборы зъ курій сельскихъ дна 1 червня, зъ мѣсть 3, зъ палатъ торговельныхъ 5 а зъ болѣшихъ посылостей 6 червня. — На Моравѣ: зъ курій сельскихъ 2 червня, зъ мѣсть 5, зъ палатъ торговельныхъ 6, зъ болѣшихъ посылостей 8 червня. — На Шлееску: зъ курій сельскихъ 3 червня, зъ мѣсть 5, зъ палатъ торговельныхъ 6, зъ болѣшихъ посылостей 8 червня. — Въ Стырїи: зъ курій сельскихъ 2 червня, зъ мѣсть 5, зъ палатъ торговельныхъ 8, зъ болѣшихъ посылостей 9 червня. — Въ Тироли: зъ курій сельскихъ 28 мая, зъ мѣсть 30 мая, зъ палатъ торговельныхъ 1 червня, зъ болѣшихъ посылостей 3 червня. — „Nagod. Listy“ доносятъ, що гр. Таффе маевъ передъ колыкома членами палаты нановѣ явиты, що въ выборы мають навдалше до 15 червня зовсімъ вже бути переведенъ а въ Чехахъ вже до 8 червня.
 (Нова рада державна) якъ доносятъ „Czas“ „Przew.“ буде скликана 15 вересня на 14 днѣвъ для верификаціи воѣхъ выборѣвъ, для уквалы адресы, выбору членѣвъ до сабѣльныхъ делегаций уквалена провизоричноу бюджету на першій кварталъ за 1886 р. Доперва ажъ по рускихъ бадьяныхъ святыхъ буде рада державна знову скликана до дальшаго законодавчоу работы.
 (Справа шкѣльн.) Минястерство провѣститъ долукача що року отъ кандидатѣвъ и кандидатокъ цѣлоуленѣй прошения о диспензу отъ лѣтъ вѣку въ дѣли принаятія ихъ до семинарій учительскихъ и

городѣвъ еребѣловскихъ якъ также и въ цѣли допущена ихъ до испытовъ упвномоченныхъ ихъ до удѣлована чужихъ языкѣвъ. Позаякъ министертво уважае, що се не годится отъ интересовъ пресвѣты, чтобы отступати отъ ясныхъ приписѣвъ закона въ школахъ народныхъ або дозволити на якъ небудь выемки, для того власти школьнй краевй получали приказъ, чтобы такой прошения не отыслали до министертва, лишь откидали ихъ отъ разу.

ЗАГРАНИЦЯ.

Конфликтъ въ Афганістанѣ. Уже по выданю послѣдняго числа нашей часописей надѣйшли были оногоды двѣ застрашачій вѣсти о такъ непевнй справѣ русскою-англійскоу конфликту въ Афганістанѣ. Першу рознесло было бюро Райтера и летоу блискавка оголосило овѣтова, що война вже нехубна. Посля сего жерела царь маевъ выѣхати до Москвы, чтобы тамъ выдати манифестъ до народу и выповѣсти Англїи войну. Друга вѣсть надѣйшла знову была знову зъ Лондону и оновѣстила, що палата пословъ уквалена по бесѣдѣ Гладстона, котра тревала цѣлыхъ пять четвертей годаны, кредитъ на цѣли военнй въ высотѣ 11 мил. ф. штерл. (около 120 мил. зр.) — причина досытъ важна, чтобы зъ неи заключати вже на нехубну войну. И дѣйстно, справа афганскаго конфликта станула вже на такой тоцѣ, що леда хвала, леда яка мала причина, а послѣд-на запора може вже бути уоуена и война може выгунити въ цѣлоу своѣй силѣ. Особливо мала до сего причинитися послѣднѣ англійска депеша, выслана въ недѣлю до Петербурга а въ котрѣй Англїя зажадала новаго слѣдства въ справѣ, котра спонукала ген. Комарова до першой акціи войсковоу. Жаданье такъ выкликало въ Россїи велике обуренье а правительство постановило не приймаи сего предложеня. Симъ и поясниае, для чого въ послѣднихъ днѣяхъ выклады на удержанье мира такъ значно погѣршилися. Мимо того однакъ не можна ще сказати, чтобы война была вже певною; противно въ хвали, коли се пишемъ надѣйшій вѣсти, что надѣя на удержанье мира ще не зовѣмъ страчена, а „Pall Mall Gazette“ доноситъ, що австрїиске правительство зробило русскоу предложение, чтобы справу поступоваи ген. Комарова передати судовой мировоу. Предложение такъ выкликало знову зъ русскоу стороны певне невдоволенье, позаякъ въ мѣрдайн-ныхъ сферахъ русскоу не видятъ потреби справу сю передъ судомъ мировымъ розбирати, бо добачуютъ въ нѣмъ певну охоту Англїи не допустити до мирнаго залагодженя. Берлинскій газеты знову нотуютъ вѣсти зъ Лондону, посля котрыхъ царь маевъ згодитися подъ певными условиями на установление мѣшаоу комисіи, котра малабы розслѣдати денесеня ген. Комарова и Лемодена. Посля „Kreuzztg.“ въ берлинскихъ кругахъ политичныхъ думаютъ все ще, що миръ позбѣтене незакаламуенный. Зъ Берлина доносятъ навѣтъ, що высокопоставленй особы высказуются о ситуаціи трохи корятивѣйше. О якѣмъ посредничено въ цѣли залагодженя конфликту нема и бесѣды. Говорятъ, що англїиско-королевска родина относилае до нѣмецкой родины цѣсарской отъ прошенемъ о посредничтво, але кн. Бисмаркъ маевъ отрадужувати отъ всего посредничтва. Вѣсть, що будто бы на случай войнн маевъ утворити союзъ Англїи, Италїи и Туреччыны есть такъ само неправдуюю якъ и вѣсть, що державы европейскй робили на Туреччыну певну прессію въ цѣли удержаня нейтральности и въ справѣ Дарданелѣвъ. О дальшихъ зброеняхъ доносятъ зъ обѣхъ сторонъ.

Росскй. „Днев. Варш.“ доносятъ, що ген. губернаторъ Гурко выѣхавъ дна 26 с. м. навѣщачнымъ поѣздомъ до Терополя и Берестя Литовскаго; думаютъ, що ген. Гурко поѣде оттакъ до Петербурга и що подорожъ ся стоить въ звязи съ военными праготованями. „Schles. Zig.“ потверждае вѣсти, що правительство русскоу постановило знести епархію вильнюскоу а воѣ справы сѣи епархіи мають бути отданй власти митрополита могилевскоу. — По поводу проекта, якй выклали роковины „грамоты“ даной царцею Катериною II русскоу дворянству, пригадуютъ русскоу газеты, что грамота сѣя обѣймала также и дворянство украинскоу, котра утворилася зъ козаковъ Хмельницкаго. Довгий часъ не хотѣли сего дворянства признаи, отъ чомоу однакъ признаи его а въ 1776 р. надано было оему дворянству право выбирати зъ помежи себе мировыхъ судѣвъ и т. д. а въ 1785 р. роздѣлено нову шляху украинску на ранги и класы. — Дна 27 с. м. отбулася подъ проводомъ царя тайна нарада, въ котрѣй маевъ также и Катковъ взяти участь. — Зъ Риги доносятъ, що ходитъ поголовка, будто-бы вже по тайкомъ выслано змобилизовану першу дивизию до провинцій балтїискихъ для обороны тамошнихъ портовъ прибалтїискихъ.

Нѣмеччина. Въ послѣднихъ часахъ навмного чимало боевѣльныхъ, що якъ бы нарочно завзялося страшити коронованѣй головы. Недавно доносили мы о двухъ случаяхъ въ Бруксели, нынѣ записуемо третій подобный фактъ, що лучиася въ Берлинь. Коли именно дна 27 с. м. нѣмецкй цѣсаръ захавъ передъ палату англїиской амбасады, якїеъ молодой человекъ, що случайно туды переходивъ, окончивъ на ступень карты цѣсарской. Побрано въ нѣмъ 17-лѣтнго глухо-нѣмого малыра порцеланы зъ Берлина, котрй въ хвалевѣмъ пароксизмѣ боевѣльности допуставо сего дѣла. — Зъ Берлина доносятъ, что цѣсаръ нѣмецкй послѣдними часами не получивъ аны писема аны жадной депешы отъ царя русскоу. Правительство нѣмецке стоить супротивъ русскоу-англїискоу конфликту на зовѣмъ

неутральноймъ грунтѣ. — „Berl. Tagblatt“ доноситъ, що правительство пруске откинуло предложеноу курїю римскоу кандидатуру еп. Полянскаго на епископскй престолъ въ Познани. Здаеся, що причиноу сего було, що правитель-ство пруске придержуєтъ той засады, чтобы на таке вышное становиче не допустити нѣкого зъ польскоу шляхты. — Комисїя правнича рады вязьскоу згодилася на нѣмецко-русскоу угоду въ цѣли выдаваня политичныхъ виновникѣвъ.

НОВИНКИ.

— „Народна Торговля“ переноситъ съ днемъ 1 л. мая зъ будынку „Общого рѣльничко-кредитоваго Заведеня“ до локалю въ „Народномъ Домѣ“, въ котромъ довгий лѣта мѣстилася торговля О. Т. Винклера. Контрактъ найму вже подписаный.
 — Выѣдѣ товариства „Рускихъ Дамъ“ у Львовѣ устроюе въ слѣдующій вторникъ, дна 5 л. мая с. р., вечерокъ съ танцами въ великой сала „Народного Дому“, на котрй мае честь запросити мѣсцевыхъ и замѣцевыхъ Вп. Гостей. Вп. Родимѣць зоволятъ численно посѣтити сей вечерокъ, зъ котрого весь чистый приходъ призначаеся на запомаги для учащихъ-ся рускихъ сирѣтъ и бѣдныхъ рускихъ дѣвчатъ. — Отъ комитета.
 — Украинѣ проживаючй въ Петербурѣ старается — якъ доноситъ „Петерб. Листокъ“ — о дозволенье имъ здвигнути въ Петербурѣ памятникъ Тараса Шевченка.
 — А. Мордовцевъ розказуе въ „Новостяхъ“ такий епизодъ зъ часу арештоваия Костомарова и Шевченка за братство св. Кирила и Методїи. Костомаровъ бувъ арештованый на день передъ овымъ вѣчанемъ 28 марта 1847 року, на до розѣ коли повертавъ отъ своєї судженоу Алины Крагельскоу. Шевченка, котрй прибувъ зъ Чернигова яко дружба въ фракѣ и бѣлой краватцѣ, заравъ арештували. Коли Шевченка привели до губернатора Фундукля, той спытавъ его: „Що се вы, Тарасе Григоровичу, въ бѣлой краватцѣ и у фракѣ?“ — „Я дружбаю на весѣлю у Костомарова“ — отповѣвъ Шевченко. — „А ну, то куды женихъ, туды и дружба повезуть!“ — зашаргувавъ губернаторъ.

— Русо-народный театръ подъ дирекцію пп. Бибровича и Гриневецкаго пробувае вже въ Золочевѣ и розпочавъ цыклъ представлень въ сали Функенштайна. Во второкъ сего тыждня дано на перше представленье комедію Балудцкаго „Гуси и гусочки“; сегодня отгрозуютъ „Сокѣльску лебру“, а въ суботу „Итригу и любовь“ Шиллера въ переводѣ о. Езерскоу; въ недѣлю буде представлєный „Новый двѣрникъ“ Воробкевичъ; во второкъ слѣдующаго тыждня „Званы зъ Корчельн“, а въ четверъ „Федько Острожскій“ Ом. Огновскаго. На першій представлєню въ Золочевѣ публїки було досытъ мало. Съ жалемъ констатуемо сѣй фактъ, але надѣємося, що на слѣдующихъ представлєняхъ самыхъ добрыхъ штукъ Русины зъ Золочева и околїцъ посѣшати будутъ громадно до своего народнаго театру. Зъ Золочева театръ нашъ задумуе загостити до Тернополя и Теребовлѣ.

— Ревизїя въ львовскій семинаріи духовной. Въ справѣ осужденноу о злочинствоу зъ §. 67 (шпигованье и порозумѣанье съ ворогомъ) п. Ваоїля Дрогомирецкаго зарядѣвъ судъ перемыскй черезъ львовоу полицію ревизію паперѣвъ и рухомостей его двохъ свѣяковъ пп. Володимира Дрогомирецкаго богослова II року и Омеляна Рудницкаго богослова III року. Вчера т. е. 29 цвѣтна въ полудне отбулася у тыхъ двухъ пп. питомцѣвъ ревизїя, — але не надѣено нѣчого, що могло-бы ихъ компроментувати.

— Зъ Долинскаго пишутъ намъ: Выбѣръ п. Теодора Вѣлєцкаго зъ Доляны на повѣтровоу люстратора громадъ засуспендувала власть политична заравъ по его выѣздѣ до Петербурга въ депутата на Кирило-Методїевске торжество.

— До рады повѣтровоу городецкоу зъ курїи сельскихъ громадъ выбрано: войта Миколу Василянца; о. декана Володимира Комарницкаго; ц. к. вѣтара Казимира Курека; войта Іоанна Стубянского; о. Людвика Заградника; войта Ивана Ковальскаго; начальника общару двѣрскоу Володимира Славоту; госиодарѣвъ Константина Валкевича, Василя Сроковскоу, Грнїя Кравчаниноу, Андрея Тершаковича и крылошан. Михайла Каминьскаго.

— Проблема мобилизація. Львовскій корреспондентъ „Reforgny“ довѣдуєся зъ войсковыхъ сферъ, що дна 1 л. мая с. р. мае отбутиися пробна мобилизація резервистѣвъ, хочъ выражае заравомъ сумнѣвъ въ правдивѣсть сѣи вѣсти, позаякъ на случай такой мобилизаціи можна бы о нѣй знати доперва на 48 годнѣвъ передъ оголошенемъ, а по друге и длитого, що така проба еоть въ кождѣмъ случаю досытъ коштовна. — Пѣоля другыхъ жерель мае бути заряджена лашъ часткова мобилизація каладерїи.

— Вицезидентъ ц. к. высшего суда краєвоу у Львовѣ Фрадрахъ Керберъ вѣсь передъ колыкома днѣми прошенье о перенесенье въ станъ спочинакя. Прошенье се принаи а цѣсаръ выражаючи при той случайности признаи за довголѣтнгу вѣрну и знамениту службу надѣвнй его великнмъ хрестомъ командорскымъ ордену Франца-Іоанна. Уотупившій вицезидентъ апелляціи отначуваво великымъ тактомъ и учиниоено такъ въ отношеню до подѣластныхъ якъ и приватныхъ особъ и тѣшився середъ стану урядничого и шаршой публїки великою симпатїю; тогда уотупленье его споводовано по части взглядами здоролыа и высокамъ вѣкомъ (п. Керберъ дослужувавъ вже 50 рокѣвъ службы), а по чаоти не конче прїятными отношенями службовыми, пови-

тали всѣ судовы урядники отъ великимъ жалемъ. Супротивъ борбы національной бувъ отъ зовѣмъ безоторонный и глядѣвъ лишь на обязанности своего званя не знаячи нѣякой рѣжницѣ между национальностями. — На высокую посаду по нѣмъ опорожену есть много кандидатѣвъ, кого однакъ покличутъ, покищо не знати. Кажутъ, що между прочими мае шансы вицезидентъ львовскоу краєвоу суду п. Лидль.

— Сильный огонь навѣститъ дна 27 л. цвѣтна Станиславѣвъ. Рано заняво тамъ наслѣдкомъ небережнѣности одинъ домъ при Галицкой улицы, а позаякъ не було воды и при посуѣ было утружене ратованье, то огонь розширився скоро и въ короткѣй часѣ обнявъ 8 домѣвъ. О ратунку горячихъ хать не можна було и думати и цѣлу силу звернено лишь на злокалозанье огню, що лишь отъ великимъ трудомъ повелося. — Згорѣвшй дома належали до жидѣвъ. При ратованю понесло колыка людей также ушкодженье. Одноу зъ ратующихъ (замочника желѣзницѣ) привалила стѣна до будынку и его лѣвы живого вытягнено зъ подѣ румовища та отдано до шпиталю.

— П. Теодосій Полянскій, властитель дѣбрь въ Рудникахъ, жидачѣвскоу повѣта, отроитъ въ згаданѣмъ селѣ своимъ коштомъ церковь зъ твердого матерїалу. Потрѣбный матерїалъ вже звезено и работы вже зачалося.

— Рогатынска рада школьна округна удѣлила катихизамъ въ Рогатынѣ за науку религїи въ мужеской 4-класовой школѣ 40 зр., въ женеской 4-класовой школѣ 30 зр. а въ Перемышлянахъ 15 зр. ремунараціи.

— Надаи стипендіи. Намѣстництво надало на представлєнье Ставропигїи стипендіи зъ фундаціи Каролины Глицеиной въ рѣчѣой сумѣ 105 зр. п. Оретови Дембицкоу, слухателєви I року правъ въ львовскѣмъ университетѣ и Стефанови Корчынскому, слухателєви IV року правъ въ тушенѣмъ университетѣ. — Рада школьна краєва надала стипендію имени гр. Шестыцкого въ сумѣ 160 зр. Стефанови Добрянскому, ученикови краєвоу школы львовскоу господарствѣ у Львовѣ.

— Билеты желѣзничй для урядникѣвъ. Минувшоу пятницѣ отбулася въ Вѣднѣ конференція репрезентантовъ всѣхъ желѣзницѣ и министертвъ, котра радила надъ тымъ, якй улєгченя належитъ признаи державнымъ урядникамъ отбуваючимъ подорожї желѣзницями. Пѣоля информаций „Przewse“ згодилася конференція на то, чтобы всѣмъ урядникамъ признаи такъ въ подорожѣхъ службовыхъ якъ и въ приватныхъ 50-процентовой оцоты зъ цѣны билетѣвъ. Наконеця рѣшенье западе доперва на однѣмъ зъ найблизшихъ засѣданъ.

— Арештованье судѣй присяжныхъ. Зъ Черновець доносятъ, що 6 судѣй присяжныхъ, котрй въ отбувшѣмъ недавно карѣмъ процесѣ въ справѣ жидѣ Ицка Грониха, отдали свои голоса за признаиѣмъ подсудимого невиннымъ, арештовано на другій день по розправѣ яко подозрѣныхъ о перекупленье. Въ сѣй справѣ надѣолавъ начальникъ лавы присяжныхъ до одной зъ львовскихъ газетъ письмо, въ котромъ жалуется на поступованье суду и доноситъ, що такъ у него якъ и у другихъ судѣй присяжныхъ отбулася ревизїя.

— Именованя. Ц. к. дирекція скарбу записувала офяціала цѣловоу Юліана Бугковскоу контролоромъ цѣловымъ, ассистентѣвъ цѣловыхъ Ивана Колыковскоу и Михайла Фрѣя офяціалами цѣловыми а респектентѣвъ сторожы скарбовоу Юліана Козакевича и Бронислава Збѣисковскоу ассистентами цѣловыми. — Ц. к. намѣстництво записувало офяціала намѣстничтва Арнолда де Ложъ адъюнктомъ при дерекціи урядѣвъ помѣщичихъ въ ц. к. намѣстничствѣ. — Рада школьна краєва записувала учителя Іосифа Дуандзу въ Юрѣвцахъ дѣйствнымъ учителемъ управляющимъ школоу етатовоу 4-класовоу въ Сяноку.

— Осбнй маневры XI. корпусу арміи, котрого штабъ знаходится у Львовѣ, отбудуютъ сего року въ часѣ отъ 1 до 15 вересня. XI дивизїя пѣхоты буде сконцентрована подѣ Золочевомъ а ХХХ подѣ Бережанами.

— Средство противъ морскоу хоробы. Недавно отбувалися въ Гаврѣ досѣды зъ электро-магнетнымъ поамомъ, выдуманнымъ якимъ Едардомъ противъ морскоу хоробы. Досѣды повелося дуже добре. Колыка особъ легко улягаючихъ той хоробѣ отправилося въ часѣ бурѣ на пароходѣ „Fracois I“ а отккрыте море. Воѣ що одягли были поамы Едарда не почувли нѣякихъ припадѣвъ морскоу хоробы а противно улягла еи тѣ, що не мали ихъ на собѣ, но оттакъ, коли операзалия поамомъ Едарда почувли заравъ змѣну на лучше и за 15—20 минутъ выздорѣвли зовѣмъ. Чудесный полѣтъ вытканый зъ шовку и наповенный титаномъ-магнетнымъ порошокомъ и матерїеку, котрого складъ держитъ вынаходчикъ въ тайнѣ. Цѣлюще свойство полѣа залежитъ по словамъ вынаходчика отъ магнетныхъ токѣвъ.

— Землетрясенье навѣстало дна 25 цвѣтна рѣжнй стороны Боонїи: якъ Праца, Горазда, Рогатыца и другй. Землетрясенье було досытъ оильне и тревало черезъ двѣ секунды, постуваючи отъ полудня на пѣвнѣчѣ.

— Сенатъ дисциплинарный львовскоу высшего суда краєвоу заоудивъ судію повѣтровоу зъ Рогатыца на перенесенье и кошта процесу дисциплинарнаго.

— Пожары театровъ — суть зновъ на днѣвномъ порядку. Не минуло два днѣ, якъ згорѣвъ театръ въ Сегедїнѣ на Угорчанѣ, коли надходатъ вѣсти про пожаръ театру парискаго Concert de la Renaissance. Огонь заняво о 5 годнѣвъ рано на сценѣ и знищивъ до тѣла цѣле устроенье сцены.

— Зѣбрь-батьно. Селянинъ Андрухъ Козакъ зъ Замку, равскоу повѣту, прїйшовши подитный до

